

ΣΤΕ 3685/2009

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 6 Φεβρουαρίου 2009, με την εξής σύνθεση: Γ. Παναγιωτόπουλος, Πρόεδρος, Δ. Κωστόπουλος, Φ. Αρναούτογλου, Ν. Σκλίας, Αγγ. Θεοφιλοπούλου, Θ. Παπαευαγγέλου, Δ. Πετρούλιας, Α. Γκότσης, Χρ. Ράμμος, Ν. Μαρκουλάκης, Π. Κοτσώνης, Ι. Μαντζουράνης, Δ. Σκαλτσούνης, Γ. Ποταμιάς, Μ. Γκορτζολίδου, Ε. Νίκα, Ι. Γράβαρης, Ι. Ζόμπολας, Δ. Γρατσίας, Β. Γρατσίας, Α. Ντέμσιας, Σπ. Παραμυθιώτης, Φ. Ντζίμας, Σπ. Χρυσικοπούλου, Ηρ. Τσακόπουλος, Β. Καλαντζή, Μ. Σταματελάτου-Μπεριάτου, Σύμβουλοι, Ο. Παπαδοπούλου, Μ. Τριπολιτσιώτη, Κ. Λαζαράκη, Πάρεδροι. Γραμματέας ο Β. Μανωλόπουλος.

Για να δικάσει την από 2 Απριλίου 2007 αίτηση:

του, κατοίκου Γλώσσας Σκοπέλου, ο οποίος παρέστη με το δικηγόρο Γεώργιο Σωτηρέλη (Α.Μ. 13849), που τον διόρισε με πληρεξούσιο,

κατά του, κατοίκου Σκοπέλου, ο οποίος παρέστη με το δικηγόρο Λάμπρο Γεωργακόπουλο (Α.Μ. 25632) που τον διόρισε με πληρεξούσιο.

Η πιο πάνω αίτηση παραπέμφθηκε στην Ολομέλεια του Δικαστηρίου, κατόπιν της υπ` αριθμ. 118/2008 αποφάσεως του Γ` Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας, προκειμένου να επιλύσει η Ολομέλεια το ζήτημα που αναφέρεται στην απόφαση.

Με την αίτηση αυτή ο αναιρεσείων επιδιώκει να αναιρεθεί η υπ` αριθμ. 76/2007 απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Βόλου.

Η εκδίκαση άρχισε με την ανάγνωση της παραπεμπτικής αποφάσεως, η οποία επέχει θέση εισηγήσεως από τον Εισηγητή, Σύμβουλο Γ. Ποταμιά.

Κατόπιν το δικαστήριο άκουσε τον πληρεξούσιο του αναιρεσείοντος, ο οποίος ανέπτυξε και προφορικά τους προβαλλόμενους λόγους αναιρέσεως και ζήτησε να γίνει δεκτή η αίτηση και τον πληρεξούσιο του αναιρεσιβλήτου, ο οποίος ζήτησε την απόρριψή της.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη σε αίθουσα του δικαστηρίου και

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφθηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της κρινόμενης αιτήσεως έχει καταβληθεί το νόμιμο παράβολο (υπ` αριθμ. 3496172, 2646582/2007 ειδικά έντυπα παραβόλου).

2. Επειδή, με την κρινόμενη αίτηση, ζητείται η ανáιρεση της υπ` αριθμ. 76/2007 αποφάσεως του Διοικητικού Πρωτοδικείου Βόλου, με την οποία απορρίφθηκε ένσταση του αναιρεσείοντος, υποψηφίου Δημοτικού Συμβούλου με τον εκλογικό

συνδυασμό «.....», κατά της υπ` αριθμ. 347/2006 αποφάσεως του ίδιου δικαστηρίου, καθ` ο μέρος με την απόφαση εκείνη, για τις δημοτικές εκλογές της 15.10.2006 στο Δήμο Σκοπέλου Μαγνησίας, ανακηρύχθηκε ως επιτυχών ο συνδυασμός «.....» με επικεφαλής τον αναιρεσίβλητο, ο οποίος συγκέντρωσε ποσοστό 42% του συνολικού αριθμού των έγκυρων ψηφοδελτίων, ενώ ο συνδυασμός του αναιρεσείοντος ανακηρύχθηκε πρώτος επιλαχών.

3. Επειδή, η υπόθεση αυτή εισάγεται στην Ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας κατόπιν της υπ` αριθμ. 118/2008 αποφάσεως του Γ` Τμήματος του Δικαστηρίου, με την οποία παραπέμφθηκε στην Ολομέλεια του Δικαστηρίου προς επίλυση το ζήτημα της αντιθέσεως των διατάξεων των άρθρων 50 παρ. 1 και 51 παρ. 1 του Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων (ν. 3463/2006, Α` 114) προς τις συνταγματικές αρχές της ελεύθερης εκδήλωσης της λαϊκής θέλησης, της αναλογικότητας, της αντιπροσωπευτικότητας, της ισοδυναμίας της ψήφου και, εν τέλει, της δημοκρατικής αρχής (άρθρα 102 παρ. 2, 52, 25 παρ. 1, 4 και 1 παρ. 2 και 3 του Συντάγματος).

4. Επειδή, το άρθρο 54 παρ. 1 του Συντάγματος όριζε ότι: «Το εκλογικό σύστημα και οι εκλογικές περιφέρειες ορίζονται με νόμο». Ηδη, μετά τη συνταγματική αναθεώρηση του έτους 2001, το άρθρο 54 παρ. 1 του Συντάγματος ορίζει ότι: «Το εκλογικό σύστημα και οι εκλογικές περιφέρειες ορίζονται με νόμο που ισχύει από τις μεθεπόμενες εκλογές, εκτός και αν προβλέπεται η ισχύς του άμεσα από τις επόμενες εκλογές με ρητή διάταξη που ψηφίζεται με την πλειοψηφία των δύο τρίτων του όλου αριθμού των βουλευτών». Η ως άνω νέα διάταξη που προστέθηκε κατά τη συνταγματική αναθεώρηση δεν έχει έδαφος εφαρμογής στο εκλογικό σύστημα αναδείξεως των αρχών των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, αφού η διάταξη αυτή θεσπίσθηκε, προκειμένου να αποτρέπεται η τυχόν ευκαιριακή, προς όφελος της εκάστοτε κυβερνητικής πλειοψηφίας, μεταβολή του εκλογικού συστήματος και των εκλογικών περιφερειών, για την ανάδειξη της Βουλής (βλ. Πρακτικά Συζητήσεων Ζ` Αναθεωρητικής Βουλής, Συνεδριάσεις ΡΚΑ/21.2.2001, σελ. 438 επ. και ΡΚΒ/22.2.2001, σελ. 472 επ.), πρόκειται δε για ρύθμιση που δεν επιδέχεται ανάλογη εφαρμογή, δεδομένου ότι θέτει περιορισμούς στην άσκηση του νομοθετικού έργου. Συνεπώς, σε κάθε περίπτωση, δεν τίθεται θέμα εφαρμογής στην προκειμένη υπόθεση της ως άνω νέας συνταγματικής διατάξεως, είναι δε απορριπτέος, ως αβάσιμος ο λόγος αναιρέσεως που στηρίζεται στην αντίθετη νομική εκδοχή και με τον οποίο, ειδικότερα, υποστηρίζεται ότι, ενόψει της συνταγματικής αυτής διατάξεως, δεν έπρεπε να εφαρμοσθεί στις επίμαχες δημοτικές εκλογές του έτους 2006 το νέο εκλογικό σύστημα του άρθρου 50 παρ. 1 του Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων -ν. 3463/2006- (εκλογή με ποσοστό 42% των εγκύρων ψήφων), αλλά το σύστημα του προϊσχύσαντος Δημοτικού και Κοινοτικού Κώδικα -π.δ. 410/1995-(εκλογή με απόλυτη πλειοψηφία) και ότι, συνεπώς, το δικάσαν δικαστήριο όφειλε να διατάξει επαναληπτικές εκλογές μεταξύ των δύο σχετικών πλειοψηφησάντων συνδυασμών. Μειοψήφησαν οι Σύμβουλοι Δ. Κωστόπουλος, Φ. Αρναούτογλου, Α. Θεοφιλοπούλου, Χ. Ράμμος, Π. Κοτσώνης, Μ. Γκορτζολίδου, Ι. Γράβαρης, Δ. Γρατσίας και Α. Ντέμσιας, κατά την γνώμη των οποίων, από την ως άνω νέα διάταξη του άρθρου 54 παρ. 1 του Συντάγματος απορρέει η αρχή της σταθερότητας του εκλογικού δικαίου, ως ειδικότερη έκφραση της αρχής της λαϊκής κυριαρχίας και της ελεύθερης και ανόθευτης εκδήλωσης της λαϊκής θέλησης (άρθρο 52 του Συντάγματος) που επιβάλλουν την τήρηση κανόνων έντιμου εκλογικού ανταγωνισμού. Η αρχή αυτή διατρέχει το σύστημα όλων των εκλογικών αναμετρήσεων, δηλαδή τόσο τις βουλευτικές, όσο και τις εκλογές για την ανάδειξη των αρχών της τοπικής αυτοδιοίκησης, δεδομένου, άλλωστε, ότι ούτε από την διατύπωση της εν λόγω διατάξεως, ούτε από τις προπαρασκευαστικές εργασίες ψηφίσεώς της προκύπτει η

βούληση του αναθεωρητικού νομοθέτη για την εφαρμογή της αρχής αυτής μόνο στις βουλευτικές εκλογές. Ενόψει των ανωτέρω, η διάταξη του άρθρου τέταρτου του ν. 3463/2006, σύμφωνα με την οποία η ισχύς, πλην άλλων, του άρθρου 50 παρ. 1 του Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων αρχίζει από τη δημοσίευση του εν λόγω νόμου στην ΕτΚ (δηλαδή από τις 8.6.2006), και επομένως, εφαρμόζεται από τις πρώτες, μετά την ημερομηνία αυτή, δημοτικές εκλογές, αντίκειται, κατά τούτο, στο άρθρο 54 παρ. 1 του Συντάγματος.

5. Επειδή, το Σύνταγμα του έτους 1975, όπως ισχύει μετά την αναθεώρηση ορισμένων διατάξεών του με το από 6.4.2001 Ψήφισμα της Ζ` Αναθεωρητικής Βουλής των Ελλήνων, ορίζει στο άρθρο 1 παρ. 2 και 3 ότι: «2. Θεμέλιο του πολιτεύματος είναι η λαϊκή κυριαρχία. 3. Όλες οι εξουσίες πηγάζουν από το Λαό, υπάρχουν υπέρ αυτού και του Έθνους και ασκούνται όπως ορίζει το Σύνταγμα». Στο άρθρο 4 παρ. 1 του Συντάγματος ορίζεται ότι: «Οι Έλληνες είναι ίσοι ενώπιον του νόμου», στο δε άρθρο 5 παρ. 1 ορίζεται ότι: «Καθένας έχει δικαίωμα να αναπτύσσει ελεύθερα την προσωπικότητά του και να συμμετέχει στην κοινωνική, οικονομική και πολιτική ζωή της Χώρας, εφόσον δεν προσβάλλει τα δικαιώματα των άλλων και δεν παραβιάζει το Σύνταγμα ή τα χρηστά ήθη», στο άρθρο 51 παρ. 3 ορίζεται ότι: «Οι βουλευτές εκλέγονται με άμεση, καθολική και μυστική ψηφοφορία από τους πολίτες που έχουν εκλογικό δικαίωμα, όπως νόμος ορίζει ...», στο άρθρο 52 ορίζεται ότι: «Η ελεύθερη και ανόθευτη εκδήλωση της λαϊκής θέλησης, ως έκφραση της λαϊκής κυριαρχίας, τελεί υπό την εγγύηση όλων των λειτουργιών της Πολιτείας, που έχουν υποχρέωση να τη διασφαλίζουν σε κάθε περίπτωση. Νόμος ορίζει τις ποινικές κυρώσεις κατά των παραβατών της διάταξης αυτής», στο δε άρθρο 54 παρ. 1 ορίζεται ότι: «Το εκλογικό σύστημα και οι εκλογικές περιφέρειες ορίζονται με νόμο ...». Τέλος, στο άρθρο 102 του Συντάγματος ορίζεται ότι: «1. Η διοίκηση των τοπικών υποθέσεων ανήκει στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτου και δεύτερου βαθμού. Υπέρ των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης συντρέχει τεκμήριο αρμοδιότητας για τη διοίκηση των τοπικών υποθέσεων. Νόμος καθορίζει το εύρος και τις κατηγορίες των τοπικών υποθέσεων, καθώς και την κατανομή τους στους επί μέρους βαθμούς. Με νόμο μπορεί να ανατίθεται στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης η άσκηση αρμοδιοτήτων που συνιστούν αποστολή του Κράτους. 2. Οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης έχουν διοικητική και οικονομική αυτοτέλεια. Οι αρχές τους εκλέγονται με καθολική και μυστική ψηφοφορία, όπως νόμος ορίζει. 3. ... 4. Το Κράτος ασκεί στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης εποπτεία που συνίσταται αποκλειστικά σε έλεγχο νομιμότητας και δεν επιτρέπεται να εμποδίζει την πρωτοβουλία και την ελεύθερη δράση τους. Ο έλεγχος νομιμότητας ασκείται, όπως νόμος ορίζει ... 5. Το Κράτος λαμβάνει τα νομοθετικά, κανονιστικά και δημοσιονομικά μέτρα που απαιτούνται, για την εξασφάλιση της οικονομικής αυτοτέλειας και των πόρων που είναι αναγκαίοι για την εκπλήρωση της αποστολής και την άσκηση των αρμοδιοτήτων των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης με ταυτόχρονη διασφάλιση της διαφάνειας κατά τη διαχείριση των πόρων αυτών ...».

6. Επειδή, το κατά το άρθρο 5 παρ. 1 του Συντάγματος δικαίωμα της συμμετοχής του πολίτη στην πολιτική ζωή της Χώρας περιλαμβάνει την δυνατότητά του αφενός μεν να εκλέγει τους αντιπροσώπους του στο Κοινοβούλιο (ενεργητικό εκλογικό δικαίωμα), αφετέρου δε να εκθέτει ο ίδιος υποψηφιότητα αντιπροσώπου (παθητικό εκλογικό δικαίωμα), εφόσον, βεβαίως, και στις δύο περιπτώσεις συντρέχουν οι προϋποθέσεις που προβλέπονται από τα σχετικά άρθρα του Συντάγματος και τη λοιπή νομοθεσία. Τα ανωτέρω ισχύουν και για την εκλογή των αρχών των ο.τ.α. πρώτου και δεύτερου βαθμού αφού και η εκλογή αυτή ανάγεται στην πολιτική ζωή της χώρας γενικώς. Εξ άλλου, ο τρόπος της συμμετοχής του πολίτη στην πολιτική

ζωή της Χώρας, στο μέτρο που δεν ρυθμίζεται από το Σύνταγμα, επαφίεται στον κοινό νομοθέτη (άρθρα 51 παρ. 3, 54 παρ. 1 και 102 παρ. 2 του Συντάγματος), ο οποίος όμως δεν μπορεί να θεσπίσει διατάξεις που αναιρούν ή περιορίζουν υπερμέτρως το πιο πάνω δικαίωμα του πολίτη για την συμμετοχή του στην πολιτική ζωή της Χώρας (πρβλ. ΑΕΔ 35/1985, 13/1997). Κατά την ειδικότερη ρύθμιση του τρόπου εκλογής των δημοτικών και κοινοτικών αρχών ο κοινός νομοθέτης διαθέτει μεν καταρχήν περιθώριο εκτιμήσεως για τον καθορισμό, εν όψει των πολιτικών και κοινωνικών συνθηκών που επικρατούν κάθε φορά, του, κατά την κρίση του, πλέον προσφόρου και ενδεδειγμένου για τις συγκεκριμένες περιστάσεις εκλογικού συστήματος, πάντοτε, όμως, υπό την επιφύλαξη της τηρήσεως των αρχών της ισότητας του εκλογικού δικαιώματος και της ευρύτερης δυνατής λαϊκής εκπροσωπήσεως, οι οποίες διέπουν επίσης την εκλογή των δημοτικών και κοινοτικών αρχών, αλλά και υπό την επιφύλαξη της τηρήσεως της συνταγματικής αρχής της αναλογικότητας (πρβλ. ΑΕΔ 36/1990), υπό την έννοια ότι οι τιθέμενοι περιορισμοί στο δικαίωμα συμμετοχής του πολίτη στην πολιτική ζωή της Χώρας δυνάμει των διατάξεων που ρυθμίζουν τον τρόπο αναδείξεως των δημοτικών και κοινοτικών αρχών πρέπει να επιδιώκουν πάντοτε ένα συνταγματικά θεμιτό σκοπό και να μην είναι δυσανάλογοι, σε σχέση με το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα.

7. Επειδή, με το άρθρο πρώτο του ν. 3463/2006 (Α` 114) κυρώθηκε ο νέος Κώδικας Δήμων και Κοινοτήτων, με τον οποίο, κατά την εισηγητική έκθεση του νόμου, επιδιώκεται η διαμόρφωση ισχυρότερων οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης (ο.τ.α.). Ο Κώδικας Δήμων και Κοινοτήτων προβλέπει τις αρμοδιότητες των Δήμων και Κοινοτήτων κατά τομείς (άρθρο 75), όπως, Ανάπτυξης, Περιβάλλοντος, Ποιότητας Ζωής και εύρυθμης λειτουργίας των πόλεων και οικισμών, Απασχόλησης κ.λ.π. Στις διατάξεις που αφορούν στους τομείς αυτούς (παρ. 7 του εν λόγω άρθρου 75) περιέχεται ενδεικτική απαρίθμηση τοπικών υποθέσεων, για τις οποίες έχουν αρμοδιότητα οι Δήμοι και οι Κοινότητες. Στην παρ. ΙΙ του ίδιου άρθρου 75 του Κώδικος ορίζονται και οι κρατικού χαρακτήρα αρμοδιότητες των ο.τ.α. (π.χ. τήρηση ληξιαρχικών βιβλίων, τέλεση πολιτικού γάμου κλπ.). Περαιτέρω, ο Κώδικας Δήμων και Κοινοτήτων ορίζει ότι ο Δήμος διοικείται από το δημοτικό συμβούλιο, τη δημαρχιακή επιτροπή και τον δήμαρχο (άρθρ. 19). Ορίζεται επίσης ότι ο δήμαρχος, και οι δημοτικοί σύμβουλοι εκλέγονται κάθε τέσσερα χρόνια (άρθρο 23). Ο εν λόγω Κώδικας καθιερώνει υπέρ του δημοτικού συμβουλίου γενικό τεκμήριο αρμοδιότητας (άρθρο 93), προβλέπει δε τον δήμαρχο ως μονομελές όργανο διοίκησης, με συγκεκριμένες αρμοδιότητες (άρθρο 86). Εξ άλλου, στο άρθρο 50 του ίδιου Κώδικα ορίζεται ότι: «1. Στις εκλογές των δημάρχων και δημοτικών συμβούλων θεωρείται επιτυχών συνδυασμός αυτός που πλειοψήφησε με ποσοστό τουλάχιστον σαράντα δύο τοις εκατό (42%) του συνόλου των έγκυρων ψηφοδελτίων και επιλαχόντες, όσοι συνδυασμοί έλαβαν έστω και μία έδρα, σύμφωνα με όσα ορίζονται στα άρθρα 51, 57 και 59 ... 2. Δήμαρχος ... εκλέγεται ο επικεφαλής του επιτυχόντος συνδυασμού. 3. ...». Περαιτέρω, στο άρθρο 51 παρ. 1 του αυτού Κώδικα ορίζεται ότι: «Από το σύνολο των εδρών των δημοτικών συμβούλων, τα τρία πέμπτα (3/5) ανήκουν στον επιτυχόντα συνδυασμό και τα δύο πέμπτα (2/5) στους επιλαχόντες ανάλογα με τον αριθμό των έγκυρων ψηφοδελτίων, που έλαβε καθένας από αυτούς ...». Τέλος, στο άρθρο 59 παρ. 1 του εν λόγω Κώδικα ορίζεται ότι: «Στους Δήμους, αν κανένας συνδυασμός δεν συγκεντρώσει το ποσοστό, που απαιτεί το άρθρο 50 παρ. 1, η ψηφοφορία επαναλαμβάνεται την επόμενη Κυριακή μόνο ανάμεσα στους υποψήφιους δημάρχους των δύο συνδυασμών που έλαβαν τις περισσότερες ψήφους. Επίσης η ψηφοφορία επαναλαμβάνεται την επόμενη Κυριακή και στην περίπτωση που δύο από τους ανακηρυχθέντες συνδυασμούς ισοψηφήσουν συγκεντρώνοντας ο καθένας ποσοστό τουλάχιστον σαράντα δύο τοις εκατό (42%). Επιτυχών θεωρείται ο

υποψήφιος δήμαρχος και ο συνδυασμός του που συγκέντρωσε στην επαναληπτική ψηφοφορία την απόλυτη πλειοψηφία ολόκληρου του αριθμού των έγκυρων ψηφοδελτίων. Αν στην επαναληπτική ψηφοφορία οι δύο αυτοί συνδυασμοί ισοψηφήσουν, το πρωτοδικείο ενεργεί κλήρωση για την ανάδειξη του επιτυχόντος συνδυασμού».

8. Επειδή, υπό την ισχύ του Συντάγματος του 1975, ο νομοθέτης επεδίωξε την εξασφάλιση της εύρυθμης και αποτελεσματικής λειτουργίας των δήμων μέσω της θεσπίσεως εκλογικών συστημάτων που ενισχύουν τον πλειοψηφούντα συνδυασμό. Ειδικότερα, με τις διατάξεις των άρθρων 40 και 44 του ν. 8/1975 (Α` 168), όπως κωδικοποιήθηκαν με τα άρθρα 64 και 68 του π.δ. 933/1975 (Α` 297), ο νομοθέτης προέβλεπε ότι επιτυχών θεωρείται ο συνδυασμός που συγκεντρώνει την απόλυτη πλειοψηφία των εγκύρων ψηφοδελτίων, αν δε κανείς συνδυασμός δεν λαμβάνει την πλειοψηφία αυτή, η ψηφοφορία επαναλαμβάνεται μεταξύ των δύο σχετικώς πλειοψηφησάντων συνδυασμών. Περαιτέρω, με τις διατάξεις αυτές θεσπίσθηκε σύστημα καθορισμού εκ των προτέρων του αριθμού των εδρών των δημοτικών συμβούλων που λαμβάνουν ο επιτυχών και ο επιλαχών συνδυασμός (2/3 και 1/3 των εδρών, αντιστοίχως). Παρόμοιες ρυθμίσεις περιελήφθησαν στα άρθρα 61, 62 και 66 του ν. 1065/1980 (Α` 168). Ακολούθως, το ανωτέρω σύστημα κατανομής των εδρών μεταβλήθηκε με τις διατάξεις των άρθρων 8, 9 και 12 του ν. 1270/1982 (Α` 93), οι οποίες προέβλεψαν την εκπροσώπηση στο δημοτικό συμβούλιο όλων των συνδυασμών που συγκεντρώνουν το εκλογικό μέτρο (και όχι μόνον των δύο πρώτων συνδυασμών, όπως προέβλεπαν οι ως άνω προγενέστεροι νόμοι). Σύμφωνα με τις ρυθμίσεις του νόμου αυτού, ο επιτυχών συνδυασμός (δηλαδή όπως και στο προϊσχύσαν σύστημα, εκείνος που συγκεντρώνει την απόλυτη πλειοψηφία στον πρώτο ή στο δεύτερο γύρο) λαμβάνει τα 3/5 του συνόλου των εδρών, οι δε επιλαχόντες συνδυασμοί τα 2/5 των εδρών, ανάλογα με τον αριθμό των εγκύρων ψηφοδελτίων που έλαβε καθένας από αυτούς, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο νόμο. Αντίστοιχες ρυθμίσεις περιελήφθησαν στα άρθρα 63, 64 και 68 του π.δ. 76/1985 (Α` 27), 65, 66 και 70 του π.δ. 323/1989 (Α` 146) και 71, 72 και 76 του προϊσχύοντος Δημοτικού και Κοινοτικού Κώδικα (π.δ. 410/1995, Α` 231). Εν συνεχεία, με το άρθρο 2 του ν. 3434/2006 (Α` 21) τροποποιήθηκαν τα άρθρα 71 και 76 του π.δ. 410/1995 και ορίσθηκε ότι θεωρείται επιτυχών συνδυασμός αυτός που πλειοψήφησε με ποσοστό τουλάχιστον 42% του συνόλου των εγκύρων ψηφοδελτίων και ότι, αν κανένας συνδυασμός δεν συγκεντρώσει την απαιτούμενη αυτή πλειοψηφία, η ψηφοφορία επαναλαμβάνεται μόνο μεταξύ των υποψηφίων δημάρχων των δύο συνδυασμών που έλαβαν τις περισσότερες ψήφους. Οι τελευταίες αυτές ρυθμίσεις επανελήφθησαν στον κυρωθέντα με το άρθρο πρώτο του ν. 3463/2006 νέο Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων, ο οποίος, κατά τα λοιπά, διετήρησε το ως άνω σύστημα κατανομής εδρών (3/5 στον επιτυχόντα συνδυασμό και 2/5 στους επιλαχόντες), κατά τα ήδη εκτεθέντα στην προηγούμενη σκέψη. Όπως δε προκύπτει από τις αιτιολογικές εκθέσεις του Ν. 3434/2006 και του Ν. 3463/2006, ο νομοθέτης επιδιώκει τη διασφάλιση της υπάρξεως ισχυρότερων δήμων, μέσω της προκρίσεως εκλογικού συστήματος, κατά το οποίο ο συνδυασμός που ανακηρύσσεται επιτυχών να μη στηρίζεται σε ευκαιριακές συμμαχίες, αλλά να έχει ενιαίο προγραμματικό λόγο.

9. Επειδή, ενόψει όλων των προεκτεθέντων, η διάταξη του άρθρου 50 παρ. 1 του Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων (Κ.Δ.Κ.), κατά την οποία στις εκλογές των δημάρχων και δημοτικών συμβούλων θεωρείται επιτυχών ο συνδυασμός που πλειοψήφησε με ποσοστό σαράντα δύο τοις εκατό (42%) του συνόλου των εγκύρων ψηφοδελτίων προβλέφθηκε για σκοπό που είναι κατ` αρχήν συνταγματικά θεμιτός, δεδομένου ότι ο νομοθέτης με την ρύθμιση αυτή επεδίωξε την εξασφάλιση της εύρυθμης και

αποδοτικής λειτουργίας των οργάνων διοικήσεως των δήμων και, για τον λόγο αυτό, προέκρινε εκλογικό σύστημα, κατά το οποίο ο συνδυασμός που ανακηρύσσεται επιτυχών να μην στηρίζεται σε προεκλογικές – ευκαιριακές συμμαχίες και μάλιστα μεταξύ των δύο γύρων των εκλογών, αλλά να έχει ενιαίο προγραμματικό λόγο για την αποτελεσματική αντιμετώπιση των ζητημάτων τοπικού ενδιαφέροντος (βλ. αιτιολογικές εκθέσεις ν. 3463/2006 και ν. 3434/2006). Εφ' όσον δε το ανωτέρω προβλεπόμενο ποσοστό εκλογής διασφαλίζει δημοκρατική νομιμοποίηση στα όργανα διοικήσεως των δήμων, η ανωτέρω ρύθμιση, καθ' εαυτήν, εναρμονίζεται με τις εκτιθέμενες στην 5η σκέψη συνταγματικές διατάξεις και αρχές. Περαιτέρω, ενόψει του συνταγματικώς θεμιτού σκοπού της δημιουργίας ισχυρών και αποτελεσματικών αρχών τοπικής αυτοδιοίκησης, η, κατά τις ως άνω διατάξεις των άρθρων 50 παρ. 1, 51 παρ. 1 και 59 παρ. 1 του Κ.Δ.Κ., ενίσχυση του συνδυασμού, ο οποίος συγκέντρωσε το 42% των εγκύρων ψήφων και ανακηρύχθηκε επιτυχών, με τα 3/5 των εδρών του δημοτικού συμβουλίου (δηλαδή με το ποσοστό των εδρών που προέβλεπε και το προϊσχύσαν νομοθετικό καθεστώς για τον επιτυχόντα συνδυασμό), δεν αντιβαίνει ούτε στις ανωτέρω συνταγματικές αρχές, ούτε στην αρχή της αναλογικότητας, αφού η εν λόγω ρύθμιση δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι είναι ακατάλληλη για την επίτευξη του ως άνω, συνταγματικώς θεμιτού, σκοπού, ούτε, τέλος, ότι υπερακοντίζει το σκοπό αυτό. Και είναι μιν αληθές ότι οι επί πλέον έδρες που παραχωρούνται στον επιτυχόντα συνδυασμό που συγκέντρωσε ποσοστό 42% των εγκύρων ψηφοδελτίων, πάνω από το ήμισυ του συνόλου των εδρών, μπορεί να φθάσουν και τις τέσσερις (4) επί 45μελούς δημοτικού συμβουλίου (27 αντί των 23), τούτο όμως δικαιολογείται από λόγους εύρυθμης και αποτελεσματικής λειτουργίας του δημοτικού συμβουλίου, δεδομένου ότι τα μέλη του δημοτικού συμβουλίου, εξακολουθούν να ασκούν τις επαγγελματικές τους δραστηριότητές τους και μπορεί να μη κατοικούν στη διοικητική περιφέρεια του Δήμου (βλ. άρθρο 95 παρ. 3 του Κ.Δ.Κ.) και, επομένως, είναι ενδεχόμενο να απουσιάζουν συχνά από τις συνεδριάσεις του δημοτικού συμβουλίου. Επί πλέον τούτο δικαιολογείται και από το γεγονός ότι μέλος του δημοτικού συμβουλίου μπορεί να ανεξαρτητοποιηθεί από τη δημοτική παράταξη, με την οποία έχει εκλεγεί (βλ. άρθρ. 94 παρ. Κ.Δ.Κ.).

Περαιτέρω, κατά την ειδικότερη γνώμη του Συμβούλου Γ. Ποταμιά η διάταξη του άρθρου 50 παρ. 1 του Κ.Δ.Κ., ως ρύθμιση, εντάσσεται κυρίως στις διατάξεις που ορίζουν τη μέθοδο αναδείξεως των αρχών της τοπικής αυτοδιοίκησης και όχι στις συνταγματικές αρχές (αρχή καθολικότητας, ισότητας κ.λπ.) συγκροτήσεως του εκλογικού σώματος του οργανισμού τοπικής αυτοδιοίκησης. Κατά την επιλογή του πλέον προσφόρου και ενδεδειγμένου, ενόψει των πολιτικών και κοινωνικών συνθηκών, εκλογικού συστήματος οφείλει ο νομοθέτης να λαμβάνει υπ' όψη το θεσμό της τοπικής αυτοδιοίκησης, όπως αυτός οριοθετείται από το άρθρο 102 του Συντάγματος (διοίκηση των τοπικών υποθέσεων από όργανα των Ο.Τ.Α., διοικητική και οικονομική αυτοτέλεια αυτών, εκλογή αρχών με καθολική και μυστική ψηφοφορία, άσκηση εποπτείας του Κράτους επί των Ο.Τ.Α. κ.λπ.). Κατά την εν λόγω συνταγματική διάταξη οι εκλεγόμενες αρχές της τοπικής αυτοδιοίκησης είναι, κατά τη φύση τους, διοικητικά όργανα για την διοίκηση των τοπικών υποθέσεων και δεν έχουν χαρακτήρα πολιτικού οργάνου για την λήψη πολιτικών αποφάσεων. Εξάλλου, ο Κ.Δ.Κ. δεν θεσπίζει με τις διατάξεις του κάποιο κοινοβουλευτικό σύστημα, εντός του οποίου να υφίσταται «Βουλή», ως όργανο θεσπίσεως κανόνων δικαίου, ως και εξαρτώμενη από αυτή «Κυβέρνηση», ως όργανο λήψεως πολιτικών αποφάσεων, αλλά ορίζει ότι ο Δήμος διοικείται από το δημοτικό συμβούλιο, τη δημαρχιακή επιτροπή και τον δήμαρχο (άρθρα 19, 23). Περαιτέρω, ο νομοθέτης, λαμβάνοντας υπ' όψη και τις δυσλειτουργίες που προκύπτουν κατά την διοίκηση των τοπικών υποθέσεων από προϊσχύσαντα εκλογικά συστήματα, δύναται να μεταβάλλει το

εκλογικό σύστημα και να θεσπίσει είτε σύστημα πλειοψηφικό, είτε αναλογικό, είτε συνδυασμό των δύο συστημάτων (μικτό) και, πάντως, αποβλέποντας σε μεγαλύτερη συνοχή και σταθερότητα των αρχών που προέρχονται από έναν συνδυασμό, δύναται να ορίσει ως επιτυχόντα συνδυασμό αυτόν που συγκεντρώνει το 42% του συνόλου των εγκύρων ψηφοδελτίων, δηλαδή ποσοστό που υπολείπεται, κατά ορισμένες μονάδες, του ποσοστού 50% συν ένα. Μειοψήφησαν οι Σύμβουλοι, Α. Θεοφιλοπούλου, Χρ. Ράμμος, Π. Κοτσώνης, Μ. Γκορτζολίδου, Ι. Γράβαρης, Δ. Γρατσίας και Α. Ντέμσιας, προς την γνώμη των οποίων ετάχθησαν και οι Πάρεδροι, οι οποίοι υπεστήριξαν ότι η ανωτέρω διάταξη του άρθρου 50 παρ. 1 του ισχύοντος Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων (ν. 3463/2006), σύμφωνα με την οποία στις εκλογές των δημάρχων και δημοτικών συμβούλων, για να θεωρηθεί συνδυασμός ως επιτυχών, αρκεί να συγκεντρώσει το 42% του συνόλου των εγκύρων ψηφοδελτίων, παραβιάζει τις εκτεθείσες στη σκέψη 5 συνταγματικές αρχές και διατάξεις.

Ειδικότερα, κατά μεν το μέρος που με τη θέσπιση της διατάξεως αυτής επιδιώκεται η διασφάλιση της υπάρξεως ισχυρών οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, δηλαδή η διασφάλιση συνθηκών αποτελεσματικής λειτουργίας των δημοτικών οργάνων, η ρύθμιση υπερβαίνει το αναγκαίο μέτρο και, επομένως, παραβιάζει τη συνταγματική αρχή της αναλογικότητας. τούτο δε διότι ο θεμιτός αυτός σκοπός εξυπηρετείτο πλήρως με την ισχύουσα από το 1975 ρύθμιση (ήδη άρθρο 51 παρ. Κ.Δ.Κ.), σύμφωνα με την οποία ο επιτυχών συνδυασμός, ο οποίος, μέχρι την έναρξη ισχύος του ν. 3434/2006, ήταν εκείνος που συγκεντρωνε την απόλυτη πλειοψηφία των εγκύρων ψηφοδελτίων, ελάμβανε τα 2/3, και από το 1982 τα 3/5 των εδρών του δημοτικού συμβουλίου. Κατά το μέρος δε που με την ίδια ρύθμιση επιδιώκεται ο επιτυχών συνδυασμός να μην στηρίζεται «σε ευκαιριακές συμμαχίες αλλά να έχει ενιαίο προγραμματικό λόγο», η ρύθμιση δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι επιδιώκει θεμιτό σκοπό, ικανό να δικαιολογήσει απόκλιση, μάλιστα δε σε τόση έκταση, από τις συνταγματικές αρχές της ισότητας του εκλογικού δικαιώματος και της ευρύτερης δυνατής λαϊκής εκπροσωπήσεως. Τούτο δε διότι στα δημοκρατικά πολιτεύματα η συνεργασία των πολιτικών φορέων που διεκδικούν την ψήφο των πολιτών (και ο συνακόλουθος συγκερασμός των προγραμμάτων τους) δεν μπορεί να θεωρηθεί, άνευ ετέρου, κίνδυνος που η έννομη τάξη οφείλει οπωσδήποτε να αποτρέψει. Εξάλλου, ακόμη και υπό την εκδοχή ότι οι σκοποί που αναφέρονται στην εισηγητική έκθεση για την επίμαχη ρύθμιση δικαιολογούν απόκλιση από τις ανωτέρω συνταγματικές αρχές, η εν προκειμένω διαφορά κατά οκτώ ποσοστιαίες μονάδες (50-42) από το ποσοστό 50% συν μία ψήφο, δηλαδή από την αρχή της πλειοψηφίας, διαφορά η οποία δεν μπορεί, οπωσδήποτε, να θεωρηθεί αμελητέα, δεν ευρίσκεται εντός των συνταγματικώς ανεκτών ορίων, λαμβανομένου μάλιστα υπόψη ότι δεν υπάρχει ένδειξη στον νόμο ή στις προπαρασκευαστικές του εργασίες, ως προς τα κριτήρια, βάσει των οποίων προσδιορίστηκε το ποσοστό αυτό (42%).

10. Επειδή, εν προκειμένω, όπως προκύπτει από την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, με την υπ` αριθμ. 347/2006 απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Βόλου, κατά τις δημοτικές εκλογές της 15.10.2006, στο Δήμο Σκοπέλου Μαγνησίας επιτυχών συνδυασμός ανακηρύχθηκε ο συνδυασμός «.....» με επικεφαλής τον αναιρεσίβλητο, ο οποίος συγκεντρωσε ποσοστό 42% (1.513 ψήφους επί συνόλου 3.592 εγκύρων ψηφοδελτίων) ενώ ο συνδυασμός «.....», στον οποίο μετείχε ως υποψήφιος δημοτικός σύμβουλος ο αναιρεσείων, ανακηρύχθηκε ως πρώτος επιλαχών συνδυασμός. Κατά της ως άνω αποφάσεως άσκησε ένσταση ο αναιρεσείων προβάλλοντας ότι η διάταξη του άρθρου 2 του ν. 3434/2006 (άρθρο 50 του Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων), κατά το μέρος που προβλέπει ποσοστό 42% ως όριο ανάδειξης του επιτυχόντος συνδυασμού αντίκειται σε συγκεκριμένες συνταγματικές

αρχές και δεν είναι εφαρμοστέα, ως και ότι, αν υποθεθεί ότι η διάταξη αυτή είναι συνταγματική, τότε θα έπρεπε να συνυπολογισθούν μετά των εγκύρων ψηφοδελτίων και τα λευκά, οπότε κανένας συνδυασμός δεν συγκέντρωσε το όριο του 42% των εγκύρων ψηφοδελτίων και ότι έπρεπε το δικάσαν δικαστήριο να διατάξει επαναληπτική ψηφοφορία μεταξύ των προαναφερόμενων δύο συνδυασμών. Το δικάσαν δικαστήριο έκρινε ότι οι διατάξεις των άρθρων 50 παρ. 1 και 59 παρ. 1 του Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων (ν. 3463/2006), βάσει των οποίων επιτυχών θεωρείται ο πλειοψηφίας συνδυασμός που συγκεντρώνει ποσοστό 42% του συνόλου των εγκύρων ψηφοδελτίων δεν αντίκεινται στη συνταγματική αρχή της ισοδυναμίας της ψήφου και, γενικότερα, στο Σύνταγμα και απέρριψε ως αβάσιμο τον σχετικό ισχυρισμό της ενστάσεως. Η ανωτέρω κρίση του δικάσαντος δικαστηρίου είναι νόμιμη, ανεξαρτήτως των ειδικότερων αιτιολογιών που περιέχονται στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, είναι δε απορριπτέα ως αβάσιμα τα περί του αντιθέτου προβαλλόμενα με την κρινόμενη αίτηση. Κατά την γνώμη όμως των Συμβούλων, Α. Θεοφιλοπούλου, Χ. Ράμμου, Π. Κοτσώνη, Μ. Γκορτζολίδου, Ι. Γράβαρη, Δ. Γρατσία και Α. Ντέμσια προς την οποίαν ετάχθησαν και οι Πάρεδροι, έσφαλε η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση που δέχθηκε ότι η διάταξη του άρθρου 50 παρ. 1 του ισχύοντος Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων είναι συμβατή με τις συνταγματικές αρχές και διατάξεις που εκτίθενται στη σκέψη 5 της παρούσης αποφάσεως και πρέπει, για τον λόγο αυτό, να γίνει δεκτή η κρινόμενη και να αναιρεθεί η προσβαλλόμενη απόφαση.

11. Επειδή, στο άρθρο 50 του Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων (Κ.Δ.Κ.) κατά τα ήδη εκτεθέντα, ορίζεται ότι στις εκλογές για την ανάδειξη των δημάρχων και δημοτικών συμβούλων θεωρείται επιτυχών συνδυασμός αυτός που πλειοψήφησε με ποσοστό τουλάχιστον σαράντα δύο τοις εκατό (42%) του συνόλου των εγκύρων ψηφοδελτίων και επιλαχόντες, όσοι συνδυασμοί έλαβαν έστω και μία έδρα. Περαιτέρω, σύμφωνα με τις παραγράφους 2 και 3 του άρθρου 58 του ως άνω Κώδικα, το γενικό αποτέλεσμα των δημοτικών εκλογών δημοσιεύεται με τοιχοκόλληση, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στις παραγράφους αυτές. Στη δε παράγραφο 4 του εν λόγω άρθρου 58 του αυτού Κώδικα ορίζεται ότι: «Η τοιχοκόλληση και η δημοσίευση των προηγούμενων παραγράφων περιλαμβάνει πίνακα των αποτελεσμάτων της ψηφοφορίας, ο οποίος καταρτίζεται από το όργανο που είναι αρμόδιο για τη δημοσίευση των αποτελεσμάτων της ψηφοφορίας. Ο πίνακας αυτός περιέχει: α) τον αριθμό των γραμμένων εκλογέων, β) το συνολικό αριθμό ψηφισάντων, γ) τον αριθμό των έγκυρων ψηφοδελτίων, δ) τον αριθμό των άκυρων ψηφοδελτίων, ε) τον αριθμό των λευκών ψηφοδελτίων και στ) την εκλογική δύναμη κάθε συνδυασμού, δηλαδή το σύνολο των έγκυρων ψηφοδελτίων τα οποία έλαβε κάθε συνδυασμός». Ενώ, στο άρθρο 49 παρ. 1 του ιδίου Κώδικα ορίζεται ότι: «Οι διατάξεις της νομοθεσίας για την εκλογή βουλευτών εφαρμόζονται αναλόγως και κατά τη διενέργεια των δημοτικών και κοινοτικών εκλογών για όσα θέματα δεν υφίσταται ειδική πρόβλεψη στις ρυθμίσεις του παρόντος». Εξ άλλου, στο άρθρο 4 παρ. 4 του ν. 3231/2004 «Εκλογή βουλευτών» (Α` 45) ορίζεται ότι: «Το αρμόδιο Πρωτοδικείο, για την αντίστοιχη εκλογική περιφέρεια συντάσσει (σε συμβούλιο) τον πίνακα των αποτελεσμάτων της, ο οποίος περιέχει: α. τον αριθμό των εγγεγραμμένων εκλογέων, β. τον αριθμό των εκλογέων που ψήφισαν, γ. τον αριθμό των εγκύρων ψηφοδελτίων, δ. τον αριθμό των άκυρων ψηφοδελτίων, ε. τον αριθμό των λευκών ψηφοδελτίων, και στ. τον αριθμό των εγκύρων ψηφοδελτίων που έλαβε κάθε συνδυασμός και κάθε μεμονωμένος υποψήφιος ...». Τέλος, στο άρθρο 1 του ν. 3434/2006 (Α` 21) ορίζεται ότι: «Κατά την αληθή έννοια των διατάξεων της παρ. 4 του άρθρου 4 και των άρθρων 5, 6, 7 και 8 του ν. 3231/2004 (ΦΕΚ 45 Α`), κατά τη σύνταξη, ανά εκλογική περιφέρεια, των πινάκων αποτελεσμάτων από τα αρμόδια δικαστήρια, κατά την

κατανομή των εδρών, καθώς και για τον καθορισμό του εκλογικού μέτρου, τα λευκά ψηφοδέλτια δεν προσμετρώνται στα έγκυρα».

12. Επειδή, κατά την έννοια της ως άνω διατάξεως του άρθρου 50 παρ. 1 του Κ.Δ.Κ., ερμηνευομένης σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 58 παρ. 4 του ίδιου Κώδικα, κατά την ανάδειξη του επιτυχόντος συνδυασμού με ποσοστό τουλάχιστον 42% του συνόλου των εγκύρων ψηφοδελτίων, τα λευκά ψηφοδέλτια δεν προσμετρώνται στα έγκυρα. Ενόψει της ειδικής αυτής ρυθμίσεως για τη διενέργεια των δημοτικών εκλογών δεν υφίσταται εν προκειμένω έδαφος ανάλογης εφαρμογής της διατάξεως της παρ. 4 του άρθρου 4 του ν. 3231/2004 (όπως ερμηνεύθηκε με το άρθρο 1 του ν. 3434/2006) η οποία εφαρμόζεται κατά την εκλογή βουλευτών. Περαιτέρω, το Σύνταγμα (άρθρα 51 παρ. 3, 52, 54 παρ. 1, 102 παρ. 2) κατοχυρώνει το δικαίωμα του εκλογέα να εκδηλώνει την ελεύθερη και ανόθευτη πολιτική του βούληση, πλην άλλων, στις εκλογές για την ανάδειξη των αρχών των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης (ο.τ.α.), είτε με θετική ψήφο προτίμησης συγκεκριμένου εκλογικού συνδυασμού, είτε με αρνητική ψήφο αποδοκιμασίας όλων των εκλογικών συνδυασμών. Ετσι, η αρνητική ψήφος αποδοκιμασίας κατοχυρώνεται συνταγματικά υπό την έννοια ότι η εκλογική νομοθεσία πρέπει να εξασφαλίζει τη δυνατότητα στον εκλογέα να ρίπτει στην κάλπη λευκό ψηφοδέλτιο που θα αποτυπώνεται στους πίνακες των αποτελεσμάτων των δημοτικών και κοινοτικών εκλογών. Κατά τα λοιπά όμως η ρύθμιση των εννόμων συνεπειών της λευκής ψήφου στη διαμόρφωση του εκλογικού αποτελέσματος καταλείπεται στον κοινό νομοθέτη (άρθρο 54 παρ. 1 και 102 παρ. 2), ο οποίος καθορίζει, με ευρεία καταρχήν διακριτική εξουσία, το περισσότερο πρόσφορο και ενδεδειγμένο εκλογικό σύστημα για την ανάδειξη των αρχών της τοπικής αυτοδιοίκησης. Τούτο δε διότι, εφόσον η λευκή ψήφος δεν εκφράζει συγκεκριμένη εκλογική προτίμηση, ο καθορισμός του βάρους της στην εκλογική διαδικασία συναρτάται προς το επιλεγόμενο τελικά από το νομοθέτη εκλογικό σύστημα. Κατά συνέπεια, η μη προσμέτρηση των λευκών ψηφοδελτίων κατά τον υπολογισμό του ελαχίστου ορίου του 42% για την εκλογή Δημάρχου δεν αντίκειται ούτε στις αρχές της λαϊκής κυριαρχίας και της ισότητας της ψήφου, ούτε σε άλλη συνταγματική αρχή.

13. Επειδή, ενόψει των ανωτέρω, ο λόγος αναιρέσεως σύμφωνα με τον οποίο κατ'εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 50 παρ. 1 του Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων (ν. 3463/2006) θεώρησε η αναιρεσιβαλλομένη απόφαση ότι, κατά τον υπολογισμό του ελαχίστου ορίου του 42% των εγκύρων ψήφων για την ανάδειξη του επιτυχόντος συνδυασμού, δεν συνυπολογίζονται οι λευκές ψήφοι μετά των εγκύρων, είναι απορριπτέος ως αβάσιμος.

14. Επειδή, μετά την επίλυση του παραπεμφθέντος ζητήματος και μη προβαλλομένου άλλου λόγου αναιρέσεως η υπόθεση εκδικάζεται από την Ολομέλεια του Δικαστηρίου και απορρίπτεται η κρινόμενη αίτηση.

Δια ταύτα

Απορρίπτει την αίτηση.

Διατάσσει την κατάπτωση του παραβόλου,

και

Επιβάλλει στον αιτούντα την δικαστική δαπάνη του αναιρεσιβλήτου, η οποία ανέρχεται στο ποσό των εννιακοσίων είκοσι (460 x 2 = 920) ευρώ.

Η διάσκεψη έγινε στην Αθήνα στις 20 Μαρτίου 2009

Ο Πρόεδρος
Γραμματέας
Γ. Παναγιωτόπουλος

Ο
Β. Μανωλόπουλος

και η απόφαση δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση της 20ης Νοεμβρίου 2009.

Ο Πρόεδρος
Πικραμμένος

Ο Γραμματέας Π.
Β. Μανωλόπουλος

ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ

Εντέλλεται προς κάθε δικαστικό επιμελητή να εκτελέσει όταν του το ζητήσουν την παραπάνω απόφαση, τους Εισαγγελείς να ενεργήσουν κατά την αρμοδιότητά τους και τους Διοικητές και τα άλλα όργανα της Δημόσιας Δύναμης να βοηθήσουν όταν τους ζητηθεί.

Η εντολή πιστοποιείται με την σύνταξη και την υπογραφή του παρόντος.

Αθήνα,

Ο Πρόεδρος
Ε.Φ.

Ο Γραμματέας